

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

VEVČE — ZGORNJI KAŠELJ

Skoraj vsako soboto in nedeljo se zberejo vevški ribiči pri stari Jakilovi hiši v Zalogu na prostovoljnem delu. Iz nekdanje propadajoče kafilrije so se namenili narediti svoj dom, ker je stavba, ki so jo dobili v najem od Papirnice Vevče, za vse njih dejavnosti premanjha. V stari Jakilovi hiši pa bo prostora dovolj. Že v prvi fazi bo v manjši stavbi, nekdanjem skladišču, adaptirana dvorana z 90 sedeži, manjša sejna soba v veliki stavbi bo sprejela do 15 ljudi, poleg nje pa bosta v tem tudi pisarna in garaža s prirodnim skladiščem.

prav brez pomoči širše družbene skupnosti.

Objekt jim je dodelila v upravljanje občinska stanovanjska skupnost, celotna vrednost prenove znaša ok. dva milijona. Skoraj vsa dela bodo opravili člani RK Vevče sami, sredstva bo zagotovila njihova klubska blagajna, v kateri se je v več letih s članarino in prodanimi turističnimi dovolilnicami ob dobrem gospodarjenju nabral kar lep kupček denarja, in to pravza-

Tako bodo pridni vevški ribiči med zadnjimi ribiški družinami v Sloveniji dobili svoj dom, obnovljena stavba pa bo v ponos tudi vsemu Zalogu. Upamo, da bo njihovo delovanje še bolj živo in da se bodo še naprej tako srčno bojevali proti onesnaženosti naših voda, za kar pa rabijo aktivno podporo vseh občanov.

VITO KOMAC

● Konferenca ribiške družine Vevče

Na konferenci RD Vevče konec prejšnjega meseca smo delegati razpravljali o več problemih.

Predsednik konference Leopold Gorše je poročal o letošnjem delu RD Vevče. Poleg uspešnega gospodarjenja z vodami in ribami na našem območju sta lepo uspela ribiško tekmovanje in piknik v počastitev krajevnega praznika. Srečanja ribičev s pobrateno RD Celje pri nas in naše družine pri njih sta bili pri srčni in nepozabni.

Gospodar družine Avgust Grčar je zaradi bolezni prenehal z delom v družini. To delo je zavzeto in nesebično opravljal od leta 1953 in smo mu za to zelo hvaležni. Želimo mu čimprejšnjega okrevanja in da bi bil še mnogo let med nami.

V avgustu je prišlo zaradi zastrupitve v Ljubljani do pogina prek 20.000 rib od Vevče do izliva Ljubljance v Savo. Zaradi malomarnosti in neodgovornosti nekoga je bil uničen večletni trud ribičev, posledice pa bodo občutne več let — če se medtem ne bo zgodilo spet kaj podobnega! Za preprečitev takih katastrof bomo ribiči še budneje čuvali lepoto naše narave in življenja v vodah.

Glede gradnje ribiškega doma v Zalogu smo delegati sprejeli naslednji sklep: Ribiči, ki ne bodo vsako leto opravili obveznih 15 ur dela pri domu, bodo morali za vsako neizvršeno uro plačati po 100 din, sicer bodo izgubili pravico do lova v naslednjem letu.

Spomladi smo organizirali očiščevalno akcijo bregov Ljubljance in pritokov. Bilo je slabo vreme, akcija ni v celoti uspela. Leta 1982 bomo s čiščenjem nadaljevali.

Priprave za gradnjo ribnika pri nekdanji Mazovčevi domačiji že potekajo. Postopno bomo ob Ljubljanci obnavljali vse mrtve zalaive, kjer so ribe še najbolj zaščitene proti zastrupitvam. Izvršni odbor RD Vevče je predlagal konferenci nov cenik za podaljšanje članarine, raznih prispevkov in lovnih dovolilnic.

Družina se vzdržuje iz članarine in prodanih letnih dovolilnic. Gospodarimo brez vsakih dotacij, poleg tega pa gradimo dom in predviden je ribnik. Potrebna so nam velika finančna sredstva (ne samo fizično delo), zato so za ribiče uvedene večje pristojbine. S primerno razlago je bil predlagani cenik sprejet.

B. I. MATIČEK

● Od prošnje do izvedbe — trije meseci

Da, od prošnje na KS Vevče — Zg. Kašelj za asfaltiranje dela Pečinske ulice v Zgornjem Kašlju pa do izvedbe so minili le trije meseci. Zamisel za asfaltiranje je sprožili stanovalci sami, se dogovorili o asfaltiranju in hkrati zaprosili krajevno skupnost za delno denarno pomoč. Le-ta je prispevala sto tisoč dinarjev, preostale stroške pa smo krili stanovalci sami: vsak od 12 hiš, kolikor jih je v tem delu ulice, je za 130 m cestne površine prispevala ok. petnajst tisoč dinarjev. Izvajalca smo našli prek oglasa v časopisu in se z njim govorili za predračun. 23. oktobra so delavci prvič zasadiли lopate, čez tri dni pa so z deli že končali.

Lahko si predstavljamo veselje otrok, ki so se lahko s kotalkami spuščali po tako težko pričakovani gladki površini. Nič manj pa je nismo bili veseli odrasli stanovalci, saj je bilo konec s prahom, blatom, s snegom, ki se je tako trdovratno zažiral v zemljo, da smo vsako zimsko jutro vstajali s skrbjo, kako spraviti avto na Kašeljsko cesto.

Kaj vse se da narediti s soglasnostjo in vztrajnostjo!

VEVŠKA ŽARKOVIČ

● Terenski odbor SZDL Zg. Kašelj

Na seji terenskega odbora SZDL Zg. Kašelj v začetku novembra smo razpravljali o zbiranju predlogov možnih kandidatov za delegate v KS, za skupščine občine in SIS. To delo poteka prepočasno. Sklenili smo sklicati širši aktiv, da pospešimo zbiranje kandidatov za predvidene volitve.

Naši otroci nimajo igrišča. Da ne bodo prepuščeni cesti, smo sklenili zgraditi otroško igrišče med Skojevske ceste in ceste Ob potoku. Igrišče bodo uporabljali otroci iz Kašlja in Vevče — zato menimo, naj pri tej akciji sodelujeta obe vasi.

Pri Močilnikarjevi cesti je 1100 kv. m zemljišča rezerviranega za rekreacijo in ga velja začeti namensko usposabljanje.

B. I. MATIČEK

ZADOBROVA-SNEBERJE

V zelo velikem številu so se člani naše KO ZZZB NOV udeležili svoje redne letne skupščine, ki so se jim pridružili tudi povabljeni iz KK SZDL, občinski odbor ZZZB NOV pa je zastopal njegov sekretar Anton Korošec.

Sejo skupščine je začel predsednik KO ZZZB NOV narodni heroj Stane Bobnar, vodil pa jo je delovni predsednik Miro Klešnik. Stane Bobnar je izčrpano poročal o delu organizacije, ki je bilo vpeto v vsa področja dogajanj znotraj naše KS in zunaj nje. Poudaril je vlogo in pomen prvoborcev in revolucionarjev za ves delavski razred SFRJ, pokojnih tovarišev Tita in Kardelja. Naša KO ZZZB NOV skrbi za spomenik padlim borcem pri združnem domu in za vsa druga obeležja NOB. Med njimi tudi za spomenik pri savskem mostu, ki je bil zaradi novega dela ceste in mostu pri Šentjakobu predstavljen na novo lokacijo. Spomenik je republiškega pomena in je nujno potreben obnove ter ureditve okolice.

Po poročilu tajnice Tončke Kokelj in blagajnika Franja Kosa je sledila razprava, v katero so se vključili tudi delegati drugih družbenopolitičnih organizacij in društev ter KK SZDL, predstavnik občinskega odbora ZZZB NOV pa je usmeril pozornost k nadaljnemu delu v borčevski organizaciji. KO ZZZB NOV Zadobrova-Sneberje šteje trenutno 167 članov. Skupščina je izvolila 20-članski odbor; za predsednika je bil ponovno izvoljen narodni heroj Stane Bobnar, za podpredsednika borcev NOV Miro Klešnik, za tajnico Tončka Kokelj, za blagajnika Franjo Kos, za člana občinskega odbora ZZZB NOV pa sta bila izvoljena Bogdan Šturm in Martin Sodec.

Učenci OŠ Leopolda Mačka-Boruta so k vsem spominskim ploščam in k spomeniku pri združnem domu ob dnevu mrtvih položili cvetje in prižgali svečke ter se tako spomnili na žrtve in padle borce. Člani ZZZB NOV pa so pri vsaki plošči in

spomeniku učence pričakali in jim pojasnili pomen spominskih obeležij.

Ob tednu požarne varnosti v oktobru je naše gasilsko društvo uredilo v združnem domu razstavo sodobne gasilske opreme. Aranžiral jo je znani gasilski delavec, član našega društva Franc Perme. Po lokalih so bila nalepljena gesla in lepaki o pomenu tedna, na OŠ Leopolda Mačka-Boruta bo v kratkem ustanovljen gasilski krožek, v Šmartnem pa je bila skupna gasilska vaja našega in sosednjega GD Šmartno.

Končno so pričeli urejati odtok meteornih voda ob Sneberski cesti. Upajmo, da bodo odpadle poplave, luže in otoki na cesti ter hladni tuši s strani neprijetnih vozil, ki so kolezarje ali pešce dostikrat brezobzirno oprali ali vsaj zmočili do kože!

IVAN KOS

SOTOČJE

Jesenski motiv ob bregu Ljubljance — (Foto: HVA-STIJA)

NOVO POLJE

● Vroči telefoni

Na zboru krajanov sredi novembra so se navzoči najprej seznanili z informacijo o III. samoprispevku prek magnetofona in diapozitivov. Domiselno! Morda sta prav ta oblika in kratek, izčrpen uvod predstavnika občine prispevala k temu, da ni imel noben od krajanov pripomb, razen zelo posrečene: »Vsi, ki smo tukaj, smo z svojo prisotnostjo izpričali pripravljenost za III. samoprispevek in tako se gremo prepričevanje prepričanah.«

V poročilu o aktivnosti družbenopolitičnih organizacij je bilo poudarjeno, da je še vedno čutili mladost naše nove krajevne skupnosti in seveda tudi odsotnost večjih in zapletenih problemov. Prav v naši KS smo dobili iz prejšnjih samoprispevkov vzgojno-varstveni zavod in osnovno šolo, s katero dobro sodelujemo in nam tudi nudi prostore za vsakršno družbeno dejavnost.

Tudi po seznanitvi s predlogom samoupravnega sporazuma o temeljnih plana krajevne skupnosti ni bilo razprave, saj smo o željah, kot so nova trgovina, asfaltiranje nekaterih cest, priključek na Letališko cesto in otroška igrišča, razpravljali že mnogokrat. Imel sem vtis, kot da je prišla zavest o stabilizaciji že tako globoko

v ljudi, da v prihodnjem obdobju ni pričakovati ureditve vseh naštetih želja. Ob kritiki, da so krajanje slabo informirani, je posredno dal zanimiv odgovor tajnik naše KS, ko je poročal, da so se od aprila, odkar dela v pisarni, pri njem zglasili s svojimi — drobnimi! — problemi le trije krajanji!

Tudi o telefonih ni bilo razburljive razprave, čeprav v naši KS krožijo dokaj glasne govorice o nepravilnostih. Pošta je poslala pismo, v katerem pojasnjuje, da so v Novem Polju in Zadobrovi že priključili 188 telefonov od 200 možnih in da so pri napeljavi upoštevali najprej datum vloge prošilca, nato pa so šli po seznamu, ki pa je bil napravljen še v stari, veliki skupnosti Polje leta 1979. Do prihodnjega leta, ko bodo začeli montirati novo centralo, ni možnosti za dodatne številke.

Prav ta seznam pa je razburil ljudi, kajti pri montiranju telefonov so se tehniški izgovorjali nanj, niso pa vedeli povedati, ali gre za star ali za kak nov seznam. Da krajevna skupnost pri dodeljevanju telefonov ni imela vmes svojih prstov, je najboljši dokaz v tem, da si niti sedež krajevne skupnosti ni mogel izposlovati svoje številke in je še vedno priključen na otroški vrtec. Druga znota pa je bila v tem, da so krajanje pričakovali samo v Novem Polju dvesto števil, vendar je bilo del priključkov namenjenih tudi za sosednjo KS Zadobrova-Sneberje.

M. Č.

ZALOG

Taborniški odred Rdeči Zalog je izdal 2. številko svojega sicer še brezimenskega glasila. Na 12 straneh se po nekoliko nestrpnem pisanju taborniškega starešine vrstijo krajsa in daljša poročila o življenju in delu zalokških tabornikov, pa njih spisek in

osvežitev poznavanja taborniških znakov. Uredniški odbor z Nášo Turk ureja glasilo duhovito, zapisi so živahni in zapisani v dovolj dobrem slogu in pravilnem slovenskem jeziku.

AM

POLJE

● Vaja obrambnih in drugih struktur

»Sovražnik je vdrl na naše ozemlje. Uporablja klasična in moderna borbena sredstva. Prodira z veliko premočjo.«

Taka je bila predpostavka za izvajanje vaje Polje 81, ki jo je pripravil in organiziral komite za SLO in DS naše KS v soboto 24. oktobra.

Na vaji je sodelovalo 1600 krajanov. Največ je bilo šolarjev OŠ E. Kardelja, poleg njih komite za SLO in DS, svet KS s komisijami, štab, specialne enote CZ, gasilsko društvo Slape, MDB, taborniški odred Zvezda, DO Obloga-slikoplastika in ostali krajanje.

Ob 10. uri je v šoli izbruhnil požar (glej sliko). Učenci so hitro zapustili poslopje ob nudenju prve pomoči posameznikom. Delovanje so

preizkusili zainteresirani šolarji. Veliko zanimanja so pokazali za spustnico, ki so jo mnogi videli prvič, uporabili pa je še niso.

Po uspešno pogasjenem požaru so si sodelujoči ogledali razstavo gasilske opreme, opreme CZ in opreme za zaščito pri uporabi RKB sredstev. Na tekmovanju prve pomoči iz struktur KS z OŠ je 5 od 8 ekip doseglo maksimalno število točk.

Taborniki so postavili tabor in zasilno kuhinjo, v kateri so skuhalo odličan čaj.

Cilj vaje je bil dosežen. Preizkušeno je bilo delovanje obrambnih struktur v posebnih razmerah, organizirana priprava zaklonišč, omogočena oskrba prebivalstva z zaščitnimi sredstvi in prikazano njih delovanje. Izostalo ni niti reševanje ranjenih in socialno ogroženih. Zagotovljena je bila racionalna preskrba prebivalstva.

Udeleženci vaje so opozorili, da se nekateri krajanje skoraj nikoli ne udeležujejo takih akcij. Treba jih bo seznaniti z njihovimi nalogami in ustrezno ukrepati, da bodo v bodoče ravnali bolj zavestno in odgovorno.

Vaja Polje 81 je uspela. Organi KS, svet za komisije so začeli resneje razmišljati o problemih, ki bi nastali ob morebitni resnični elementarni nesreči ali v vojni.

Besedilo NEVENKA KROIS, slika MILENA KLEMENC

● Zlata poroka

Angela in Ivan Petrič živita v hiši ob vhodu v bolnišnico na Studencu. V zadnjih dneh oktobra je minilo 50 let, odkar sta se poročila. Ivana, ki bo imel spomladi 74, let, sem zmotila sredi dela na vrtu. Delo je prekinil, mi predstavil ženo Angelo in skupaj sta mi povedala mnogo zanimivega, kar človek doživi, če pol stoletja ustvarja in gradi družino, dom, družbo.

Še dan živita sama, včasih pa je bilo pri njih dovolj prostora za 5-člansko družino. Dve hčeri in sin — vsi so si ustvarili svoje življenje in prihajajo sedaj k staršem na obiske.

Pred 50-letji, ko sta sklenila, da bosta skupaj živela in ustvarjala, sta prišla v Polje iz Turjaka. Ivan je takrat dobil delo v bolnišnici. V njej je delal redno vse do leta 1963, nato pa še v naslednjih letih kot upravnik, vrtnar, kurir, skladiščnik, kurjač. Angela je doma skrbel za otroke, za red v hiši. Ivan je pred vojno opravljal bolničarska dela na Studencu in na Razorih, kamor se je vozil vsako jutro s kolesom. Po 12-urnem delovniku se je vračal k družini in se posvečal ženi in otrokom.

Med vojno ni zapustil svojega poklica. Od leta 1942 je vodil organizacijo OF na Poljanskem nasipu, kjer so Petričevi tedaj živeli. Ranjenecem in aktivistom je pomagala vsa družina. 10-letna hčerka je raztresala lepake, žena je kuhala in skrbel za ranjence. Ivan je partizanom večkrat preskrbel nujna zdravila in obezve,

Zlatoporočnica Angela in Ivan Petrič

Želel pa je tudi sam iti mednje. Iskal je povezavo v Ljubljani, pa tudi v Postojni, kjer je bil na prisilnem delu. Odgovorili so mu, da lahko kot aktivist in bolničar naredi več koristnega za osvoboditev. Odlikovanje za hrabrost in red zaslug za narod si je zaslužil, saj je večkrat tvegval svoje življenje, da je reševal življenja drugih.

Po vojni je življenje teklo nekoliko mirneje in boljše. Veliko lepšega je ostalo v spominu Ivana in Angele. Pretrepi sta morala ničkoliko težkih dni. Leta pred vojno, vojna leta, pa tudi po vojni življenjska pot ni bila posuta s cvetjem.

Posledice odrekanih v mladih letih so seveda ostale. Zdravja in moči za večje napore jima včasih primanjkuje.

Z ljubeznijo, razumevanjem, spoštovanjem do dela in do sočloveka sta premagovala in se premagujeta številne ovire in težave. Ostala pa jima je dobra volja in ta ju bo držala skupaj še vrsto let. To jima želimo!

NEVENKA

● Zlatoporočnica

V nedeljo 8. novembra sta v krogu svojih otrok, vnukov in pravnukov praznovala zlato poroko Francka (73) in Franc (78) Mejač iz Zadobrovske 68, Ljubljana-Polje.

Zena Francka — upokojenka tovarne Saturnus, in mož Franc — upokojenec Papirnice Vevče, užijeta zasluženi pokoj v krogu svojih otrok Ivanke, Lidije in Ivana, šestih vnukov in dveh pravnukinj. Starost jima greni žalost za umrlim sinom Dolfetom, ki je umrl star komaj 44 let.

Zlato poroko, petdeset let

skupnih skrbi, žalosti in veselja, sta preživela skupaj. Čestitamo!

A. M.